Na nowo oprawiono w r. 1936.

Starzeński – Przeradzki.
Faber – Koch –
— — 33½. Wolański z Matuszewiczami.
4. Giedroyć. Wolański, Matuszewicz.
5. Wolański – Giedroyciu.
6. Wirmser. Stefani – Bauhoffer
7. Modzelewski, Stefani. Janowicz. Korsakowska
8. Bauhoffer – Wirmser –
9. Wirzer – Bauhoffer.
~~10. Bolestawski Xaw.~~ zob. 14633. III. t. IV. nr. 17.
11. Bauhoffer – Wirmzer.
12. Białopiotrowicz – Brygidki.
13. Otłocki – Gnatowski.
14. Kościół Brzeski – ~~Jezu~~. Tegobowski. Wygonowska.
15. Brygidki.
16. Przerdziecki – Wereszczyński – Chrapowicki. Skiery.
~~17. Romer. – Bernardynki – Krzywobłocki.~~
18. Ogiński. Manuczy.
19. Borch – Plater –
20. Dulicz –
21. Sawiński – Wołodkowicz.
22. Srzedowicz.
23. Liebe. Herman.
24. Ekonomia Grodzieńska –
25. Poźniak – Wołodkowicz. Marcinowski.
26. Starostwo Haierskie.
27. Augustów – Ekon. Grodzieńska – Dankiewicz.
Karlewicz.
28. Tołoczko – Kamieński.
29. Szaniawski.
30. Baranowski –,
31 — — Ośmiałowski.
32. Ostrowski – Orzeszko – Kalinowski.
33. Sylwestrowicz –
34. Pomiński. – Gören, – Grabowski.
35. Grabowski
36 Trinatis – Bockman.
37. Grodno –

9 flo.

PISMO

Od Posseſsorów Okolicy Tołoczki zwaney, i od dalſzych Uczeſtników w Aktoracie piſzących ſię.

PRZECIWKO:

Wielebnym JJ. XX. Kamaldulom Wygierſkim, oraz Ekonomii J. K. Mci, i Sądowi Kommiſsarſkiemu.

§.

ZYDOMLA Wieś quondam Ekonomiczna, Włók 28. w sobie z dawnych czasów obszerności maiąca, i druga Wieś *Zawadzicze*, także niegdy Ekonomiczna, a teraz obie do Aktorstwa XX. Kamaldulów Wygierskich przysłuchaiące, stały się ucisku, prześladowania, i zguby Szlacheckiey przyczyną; a dziś są wizerunkiem tey prawdy: że Duchowni nie maią ograniczoney chęci w przywłaszczaniu Dobr Ziemskich, i że nie maią wiary o Dokumentach takiey, iaką publiczne Prawa mieć każą.

Okolica Tołoczki, i JP. Sieklucki graniczą z temi to wyż wzmienionemi Wsiami, a chociaż przez czas niemały doświadczać przyszło uciemiężenia od XX. Kamaldulów, musieli iednak wszystko to cierpliwie znosić przeto, że rzecz iest trudna ubogiemu z możnieyszym na wyścigi chodzić; w końcu iednak nie uszli tego nieszczęścia, które ich dziś otacza, bo XX. Kamaldule dopóki zręczno było samym zabierać Grunta, dopóty bez Proce- deru posuwali kroki; gdy zaś nie stało pobliższych Gruntów, a chęć trwała pomknąć się aż na Domy Okolicy od wieków zasiedloney, pozwali więc przed Sąd Assessorski wszystkich mianuiąc dyfferencyine Spory, i uzyskali Dekret w R. 1788. Febr: 27. na Sąd Graniczny.

W którym Sądzie Granicznym, iakich używano praktyk, i iak daleka na krzywdę Szlachty zaszła determinacya, przekonywać się następnie z własnych XX. Kamaldulom służących dowodów:

§.

Wieś Zydomla, będąc wprzód Wsią Ekonomiczną, i będąc osobną od Wsi innych, nie miała nidgy więcey całey obszerności w sobie nad Włók 28., zaświadczą tę prawdę od Zwierzchności Ekonomiczney, złożyć się powinne Rewizye, i Inwentarze, która

to Wieś była possydowaną przez Strzelców Ekonomicznych, i zwała się Strzelecką.

Późniey przez Przywiley Króla Jmci Augusta II. dóstawszy się JJ. XX. Kamaldulom Wygierskim, obszernieyszey dla nich nie przyniosła własności; gdy Przywiley więcey nad Włok 28. przyznać im nie chciał, i nie wymienił.

Dostawszy więc XX. Kamaldule tym sposobem, i z tak wyraźną determinacyą zamierzonych Włok 28. w Zydomli, postanowili zaraz nietylko mieć Wieś, ale zafundować w niey obszerny Folwark na Wygonach tey to Wsi, postanowili dla powiększenia pożytków zafundować Popa, i iemu kilka Włok Gruntu oddzielić; a gdy to wszystko skutek swóy wzięło, zaczęła się pomnażać potrzeba przyswaiania Gruntów cudzych. Że zaś od innych Stron trudno im było to czynić dla exystuiących Scian znacznie, i dla baczności większey możnieyszych Possessorów, nayłatwiey przeto trafili z czwartey Strony od Okolicy Tołoczek tyle sobie zaiąć, że iuż Szlachta z Domów odwiecznych ustąpićby musiała, gdyby nie było Sądu naywyższego do pośrzednictwa.

Ze zaś XX. Kamaldule tylko 28. Włók w Zydomli mieć powinni, i że teraz daleko więcey posiadaią, nie można mocnieyszych mieć dowodów, iakiemi są dwa Dekreta Sądu Ziazdowego à Statibus wyznaczonego, ieden w Roku 1768. Mca August: 20. dnia oczewiście ferowany, drugi w R. 1770. Mies: 9bra 6. dnia także oczewiście do Exekucyi przywodzący.

Tych zaś obu Dekretów, iaka iest powaga, przeświadcza nayprzód: Konst: 1766. R. i powtórna w R. 1768. której słowa na karcie 764. = *Kommissarze w rzeczach wątpliwych do Nas i Sądów Naszych Remissy czynić nie będą, ale raczey præcisis Appellationibus & prosecutionibus, ażeby zachodzące wątpliwości rozpoznali i osądzili, zupełną moc daiemy.*

Pierwszego tedy Dekretu w R. 1768. pryncypalnie między XX. Kamaldulami ferowanego, takie iest świadectwo o Przywileiu Augusta II. i o wielości w nim pod każdą Wsią Gruntu, wyrażone.

Słowa Dekretu na karcie 6. = *Ponieważ w nadaiącym fundacyinym Przywileiu, pewna Włok liczba pod każdą Wsią, i Uroczyska, specificè iest wyrażona, nempè Szumowo Włok 12. &c. Wieś Żydomla Włok 28. Wieś Zawadzicze Włok 20. &c. Zaczym pro verificatione takowych Włok wielości, & ubicatione onych cyrkumferencyi, niemniey dla zweryfikowania superaty, lub niedostarczenia opisaney quantitate obszerności, potrzebny uznaiąc wymiar, trzech JPP. Komorników od Ekonomii, i trzech od JXX. Kamaldulów przysięgłych, naznaczamy.*

Z tego więc Dekretu naybliższa i niewątpliwa iest pewność, że XX. Kamaldule nie mogą mieć w Żydomli więcey nad Włok 28. Bo Przywiley nie dał im więcey, bo Dekret Ultimæ Instantiæ, iuż tę rozwiązał obojętność, z którą ieszcze dziś chcą popisywać się; w ostatku Konst: 1766. R. approbuiąca im Fundusz Augusta II. to tylko wiecznym mieć chciała, co Przywiley wyszczególnił, bo takie są słowa cytowanego Prawa na karcie 548.

Fundacyą JXX. Kamaldulów Wygierskich od ś. p. Antecessora Naszego Augusta II. uczynioną, podług opisu oney uswierdzamy, a nad takowy Fundusz, coby do Dobr i Leśnictw Ekonomii Naszey Grodzień-

dzieńskiey, i wzaiemnie do tychże Dobr przeciw fundacyinemu Przywileiowi za Reskryptami przyiętym i przywłaszczonym być się pokazało, weyrzenie, rozgraniczenie, i nowemi Kopcami podług Fundacyinego Dokumentu oznaczenie, postanowiony od Nas ex mente, Konst: 1764. R. à Statibus Kommissyi nakazuiemy.

Co tylko było nad Przywiley przywłaszczonym, wszystko to i mocą tego Prawa, i mocą 1768. R. Dekretu iuż na boku, a szczególnym obiektem własności dla XX. Kamaldulów stał się Przywiley.

Gdy zatym ta iest niezbita prawda, że Przywiley Fundationis, więcey dla XX. Kamaldulów w Zydomli nie przeznaczył Aktorstwa nad Włok 28., iaka sprawiedliwość będzie mówiła za niemi, żeby dać to, co iest nienadanym, żeby approbować uzurpacyine zabory, gdy im i Konst: 1764. Roku, approbować nie chciała, i wyraźnie tey odmówiła Approbacyi.

Weyrzeć dopiero w drugi Dekret teyże Kommissyi à Statibus w R. 1768. 9bra 12. dnia, po wymiarze ferowany, i zbliżyć uwagę, iak wiele XX. Kamaldule superatą od tey Wsi przywłaszczyli.

Słowa Dekretu na kar: 27. == *We Wsi zaś Zydomli, lubo Włok 6. Morgów 23. Prętów 3. znadmiaru pokazało się; iednak ponieważ ta Wieś z Gruntami Ekonomicznemi żadną swą Stroną nie graniczy, &c. zaczym pretendowanego do Ekonomii nie uznawaiąc nadmiaru, w zupełney oney cyrkumferynci dotąd trwaiacey, liczbę Włok wymiarem oznaczonych 34. Mogów 23. i Prętów 3. wynoszącey, przy Possessyi JXX. Kamaldulów zachowuiemy.*

Z tego Dekretu dwoiaka wypada Konwikcya. Pierwsza: iż Superata 6. Włok, Morgów 23. i Prętów 3., nie iest Gruntem Ekonomicznym; gdyż Zydomla do Gruntów Ekonomicznych nie przygranicza, a zawsze od naydawnieyszych czasów nie miała większey rozciągłości, nad Włok 28. i poł. Druga: iż znikąd więcey zabrać nie mogła, iak od Okolicy Tołoczek, bo wszędzie exystuią Sciany dwie, i z nikim nie iest dotąd Kwestya wzmieniona?

Jeźli zechcą Xięża Kamaldule tym się zasłaniać Argumentem, którego na Kommissyach à Statibus wzywali, iż Włoka 33. Morgi trzymać powinna; tedy nader próżno powtarzać będą też samę baykę, która iuż Dekretami Ultimæ Jnstantiæ oczewistemi, iest unieważniona, iak przeświadczaią Dekretu 1768. R. na kar: 26.

Słowa: == *A lubo JXX. Kamaldule dowodząc ex præjudicato Przed-Uniowey w tey Ekonomii Rewizyi 33. Morgi na Włokę &c. odmierzenia dopraszali się &c. Jednak &c. Ponieważ Włoka w X. Lit: juxta Legem usualem, i powszechnego zwyczaiu, oraz Reguł Geometrycznych, 30. Morgów w sobie zawieraiących mieć tylko powinna. Zaczym My Kommissarze J. K. Mci, i Rzplitey takową JXX. Kamaldulów uchylaiąc pretensyą po Morgów 30. na każdą Włokę determinuiemy.*

Nietylko więc tey Superaty Dekretami oczewistemi skassowaney dziś pretendować nie mogą, lecz ieszcze usprawiedliwić im iest nie podobno przewyższaiący nad mniemaną Superatę Zabór; bo do Włok 28. dodaiąc Morgi, nie przybyłoby więcey nad Włok 2. Morgów 24., oni zaś Włok 6. Morgów 23. i Prętów 3. maią pod aktualną Possessyą.

 Ta,

Ta, i tak wielka Superata nie spadła zapewne z obłoków, niteż iest od kogokolwiek XX. Kamaldulom nadana, bo iak się doniosło wyżey, Przywiley im więcey nie determinował nad Włok 28. a dawnieysze Rewizye Ekonomiczne niewypartym staną się dowodem, gdy ie Ekonomia in instanti złoży, że ta Wieś Zydomla, nigdy więcey Gruntów Ekonomicznych w swoim obrębie nie zamyka nad Włok 28.

Nie iest to Argumentem dla Xięży Kamaldulom żadnym, że Kommissya à Statibus wyznaczona w ich Possessyi tę presuperatę zostawiła; gdyż między Ekonomią solumodo, a XX. Kamaldulami toczyła się Kwestya, a zaś między Szlachtą nie było na tey Kommissyi Sądu, i wyraźnie Konst: 1764. R. ostrzega, iżby między Dobrami Ziemskiemi żadne sprzeczki przyimowane nie były. *Czytać w tym mieyscu i dwa Dekreta Ultimæ Instantiæ, Kommissarskie, i Konst: 1764. Sąd wyznaczaiącą.*

Xięża Kamaldule, nietylko tę presuperatę Okolicy Tołoczkowskiey zabraną bez Nadania, bez Przedaży, i bez Daru, chcą dla siebie, mimo Przywiley Nadawczy uwiecznić, ale nadto zabrawszy Ogrody po same Budynki Okolicy Tołoczkow, starali się ieszcze na Sądzie Kommissarskim do dwoch Włok Gruntu z pod Possessyi Szlachty nigdy niekwestyonowaney wyrwać, i do siebie zagarnąć, tytułuiąc: Wygonem iakby Zaściennym, lubo Przywiley i Dekreta, ani Wygonów, ani Zaścianków, ani łąk pod iakimkolwiek tytułem nie przyznały, i lubo Mappa autentyczna w R. 1768. zgodnie przez Komorników od XX. Kamaldulów wyznaczonych sporządzona, nie zaymuie tego wszystkiego, a co widzieć tak na Mappie Sądowey, iako i na Mappie teraz czasu Kommissyi sporządzoney, i kombinować z Dekretami Ultimæ Instantiæ.

Próżno usiłuią teraz XX. Kamaldule do Reskryptów, i do podania Mroczki uciekać się, kiedy Dekreta ultymarnych Sądów, iuz to wszystko na Stronę uchyliły, a pro basi, sam tylko wziąły Przywiley, stosuiąc się do publicznego Prawa Konst: 1766. approbuiącey tylko Przywiley.

Stawali iuż ztym wszystkim XX. Kamalduli na Sądach ultymarney Kommissyi, a Sąd Kommissarski, co o nich powiedział, informuią następuiące słowa z karty 25.

Jednak ponieważ Konst: 1766. R. naznaczaiąca ninieyszą Kommissyą, approbuiąc Fundacyą Wygierską JXX. Kamaldulów, podług Fundacyinego Dokumentu rozgraniczyć &c. nakazała; adeoq; naznaczonego nowego rozgraniczenia na dawnych Aktach Kommissyi, następnych, z onych Kommissarskich Tradycyach, i za niemi trwaiącey JXX. Kamaldulów Possessyi nie funduiąc, lecz do nowego weyrzenia, rozgraniczenia, i nowemi Kopcami oznaczenia przywięzuiąc, implicitè one skassowała, &c. & perconsequens następne za niemi Actus, iako in falso fundamento zaszłe, pro cassabilibus uznane, &c.

Chcąc tedy dopiero więcey cokolwiek XX. Kamaldulom nad zamiar Przywileiu przyznawac, trzebaby chyba wprzody Dekreta wszystkie Kommissyi ultymarney pokassować, i do wszystkiey presuperaty otworzyć im wrota; gdy zaś niepodobna tak myśleć o całey presuperacie, tymiż Dekretami zregulowaney, toć i o presuperacie

❧ ❂ ❧

presuperacyi Zydomlańskiey nie godzi się inaczey rozumieć, iak tylko, że ona iest istotnie zaborem Szlacheckim, bo się do niey Przywiley Nadawczy nie przyznaie, bo równie i Ekonomia przyznać się nie mogła, czytaiąc w dawnieyszych Inwentarzach iednostayną wielość. — A przeto iedynie Sąd ultymarney Kommissyi zostawił przy Possessyi, że nie mógł w tenczas o cudzych gruntach definicyi położyć. —

Kiedy więc tę pewność presuperaty, i bydź powinnych w Zydomli Włók 28. nayuroczystsze zaręczaią dowody; trzeba dopiero zbliżyć uwagę do tego, co było początkiem, i kiedy? przywłaszczenia tych Gruntów od Okolicy Tołoczkowskiey. —

Między Rokiem 1605. i 1606. utworzył się spór Strzelców Wsi Zydomlańskiey z Possessorami niektóremi Okolicy Tołoczkowskiey, przyszło tandem do Procederu i do Dekretów ułatwiaiących wzaiemne kwestye. Skarżyli bowiem Strzelcy Szlachtę Tołoczkowską, że oni zruynowawszy Kopce na Scienie, przeszli przez tęż Scianę, i Wygonu wiele zabrali, a na którym Ułaz Konstantynowicz Dom sobie pobudował. —

Niema Okolica Tołoczkowska tey konwikcyi, bo się ona znayduie w ręku XX. Kamendulów, a z którą stawali na Kommissyi; mianowicie z Kwitem Urzędowym Uwiązczym pod R. 1605. 19. 7bra, i z Tradycyą Lwa Sapiehy Sędziego Ziem: Grodzień: pod R. 1607. 28. Aug: z ktorych to Munimentów biorąc rzecz tak, iak sami XX. Kamendule w Dukcie podanym, a przez Podkomorzego w R. 1788. Mca Junii 10. Konnotowanym wypisali, niezbita pokazuie się prawda, iż Wygon Wsi Zydomlańskiey leżał we wnętrznościach samego obrębu, a Szlachta przełamawszy Scianę główną samego obrębu, na Wygonie Dom postawiła, ktòren potym Lew Sapieha zatradował, i dalsze Szlacheckie Grunta za Wskazy pieniężne przy Scienie Zydomlańskiey Strzelcom uwiązał.

Zeby bliższe tey prawdy mieć wyobrażenie, cytuią się Lwa Sapiehy Tradycyi słowa: *A nazauttre Mesecza Auhusta dwacat osmoho dnia pryiechał do mene rano do Zydomli Pan Bałtromey Tołoczko proseczy mene, abym iemu z Listu swoieho Uwiażczoho Widimusu neboronił, iam powiedył że tobe Kopii z toho Listu odprawczoho boronit ne budu, gdy odprawu tym Strelcom uczyniu. A potym bdym z tymi Strelcami do toho Hruntu Wyhonu im czerez Ich Miłost Panów Komisarow przysużonoho do Kopca czerez Panow Komisarow pry hranicy hłownoy od Hruntow Seła Zydomli i Tołoczkowskoie, także i Konstantynowiczow usypanoho pryiechał; tamże mnie Strelcy Zydomlańskiie tot Kopec rozkopany czerez Tołoczkow i Konstantynowiczow ukazywali.*

Z tego Uwiążczego Listu, czyli z słow teraz zacytowanych, te są naymocnieysze do konwikcyi uwagi, że Wygon Wsi Zydomlańskiey nie leżał za głowną Scianą od Okolicy Tołoczków, ale z tey strony główney Sciany, z którey sama Wieś Zydomla exystowała. —

Bo Lew Sapieha ze Wsi Zydomlan, i pierwey przyiechał do Wygonu, a potym do główney Sciany, na którey główney Scienie Kopiec rozkopany Strzelce okazali, i to było przyczyną, że Szlachta popsuwszy główną Scianę Wygony Strzelcom zaymowała. —

Gdyby zaś Wygony leżały przed główną Scianą, czli za główną od strony Okolicy Tołoczkowskiey, tedyby Lew Sapieha iechał daley, i nienapisał tak, iakie się świadectwo czyta, że ta główna Sciana graniczy od Gruntów Tołoczkowskich i Konstantynowiczowicza, powtarzaią się słowa: *do Kopca czerez Panow Komisarow pry Hranicy hłownoy od Hruntow Seła Zydomli i Tołczkowskoie, także i Konstantynowiczow usypanoho.*

Otóż kombinuiąc ten wyraz z powyższym, od słów: *hdym z tymi Strelcami do toho Hruntu Wyhonu &c: i do Kopca pryiechał &c:* iasna nader pokazuie się ubikacya Wygonow Strzeleckich Zydomli, nie za ścianą, ale w samym obrębie Sciennym; gdyż Sciana główna wyraźnie iest nazwana główną z Tołoczkami i z Konstantynowiczami. —

Mogoż tam bydź Wygony Zydomlańskie, gdzie Tradycya mówi że Grunta tylko Tołoczkowskie leżą przy główney Scienie; a przecie XX. Kamendule, mimo tak iasną prawdę własnemi Dokumentami odkrytą, powazyli się niewolnie zacierać, i do swego widzimi się sposobiąc wszystkie zabiegi, tak daleko z oczu swoich krzywdę bliźniego odsunęli, że tytułem Wygonów, na same Domy Okolicy wpadli. *Co widzieć powtórnie na Mappie.*

Daley taż Tradycya zaymuiąc Szlacheckie Niwy za wskaz dla Strzelców, lokuie bokiem iednym od Granicy Zydomlańskiey Strzeleckiey, a końcem do Domu Ułasa Konstantynowicza.

Słowa Tradycyi: *Naprod ukazał i zaweł mi Niwku swoiu protiw Sodziby Domu swoieho, bokom odnym do hruntu Klima Walentoho Tołoczkow, druhim bokom do hranciy Streleckoho Seła Zydomli, końcom do Meży Hawryła Konstantynowicza, druhim koncom do Domu Ułasa Konstantynowicza.*

Znowu więc nieoboiętna pewność, że wygony w obrębie Zydomlańskim znayduią się, a Sciany główney nie przechodzą; bo i Uwiążczy List, któren XX. Kamendule złożą pod R. 1605. a którego w Dukcie konnotowanym cytowali słowa, pokazuie, że od tey samey główney Sciany, alias od tego Kopca, o ktorym Tradycya Lwa Sapiehy zaświadczyła, Wygony leżą. —

Słowa Uwiążczego Listu: *i hdy na tot Wyhon wyiechali, i tot wes Hrunt poczawszy od hranycy Seła Zydomli zaymuiuczy Sadibu i Dom Ułasa Konstantynowicza, iako Storona z Swedkami znaki hranicznyie ukazywała.* —

Że tedy Dom Ułasa Konstantynowicza był na Wygonie tym, który leżał za ścianą główną, przeto Lew Sapieha Dom tylko na tym wygonie przywróconym iuż do Possessyi Strzelców Zydomlańskich, otaxował, i za Wskazy im podał.

Słowa Tradycyi: *Kotoryi Dom Strelcy Zydomleńskiie powedili, że na tom Hrunte Wyhone ich czerez Panow Komisarow prysużonym stoi. Jam budowanie ieho w tom Domie z Jenerałem Mikołaiem Hlebką i Woźnym Kuzmiuiu Zaniewskim, ktotorye pry mne buduczy szacował; to iest: Pekarnią z Seniami. &c:*

Zaczął się tedy Wygon przy Scienie główney, która z Okolicą Tołoczkami była graniczną, i ciągnął się po Scienie aż do Domu Ułasa i daley; więc iak można przypuszczać do umysłu swego wątpliwość, kiedy czysta treść Dokumentu na ieden moment zachwiać się nie dopuszcza. — Przypomnieć w tym mieyscu ie-

szcze

szcze raz Lwa Sapiehy wyrazy iadącego od Wsi Zydomli: *a po tom hdym z temi Strelcami do toho Hruntu Wyhonu im czerez Ieh Miłost Panow Komisarow prysużonoho, do Kopca czerez Panow Komisarow pry Hranicy hołownoy od Hruntow Seła Zydomli i Tołoczkowskoie i Konstantynowiczow usypanoho pryiechał.*

Przysądzony tedy przez Kommissarzów Grunt wygonowy, nie za główną Scianą, ale przed Scianą, bo Wygonem Lew Sapiecha do iechał do główney Sciany, i powiedział, że za nią Tołoczkowskie Grunta. A ponieważ Wygon leżał przed Scianą główną od Wsi Zydomli, więc i Dom Ułasa na Wygonie zabudowany, tam się znaydował. —

Ten List Lwa Sapiehy Uwiązczy wiele Niw Szlacheckich przez Tradycyą podał Strzelcom Zydomlańskim, i on był początkiem tego zaboru od Tołoczków Gruntu, który w dzisieyszey przy Zydomli presuperacie znalazł się, a który nawet aż dotąd z pod tey Tradycyi windykowanym nie iest. *Czytać w tym mieyscu cały List Uwiążczy Lwa Sapiehy dla mocnieyszego wyobrażenia tey prawdy, iakim sposobem Okolica Tołoczki wpadła w utratę Gruntów, i iakim pretextem XX. Kamendule chcą korzystać z własności cudzey.* —

Gdy więc tym sposobem ma Sąd przez naybliższą koley okazany Stan Sprawy, gdy widzi z iedney Strony Przywiley Konstytucyą approbowany, Dekretami Kommissyi à Statibus wyexekwowany, a nie więcey Włók w Zydomli nad 28. determinuiący; z drugiey zaś Strony świadectwo utraty i środki przez które tak wielkie ucierpiała okolica Tołoczkowska krzywdy: należy zeyść dopiero do postępku Sądu Kommissarskiego, i doświadczyć iak wiele on błędu, niesprawiedliwości, i intrygi pokazał. —

Prawda że Sąd Assessorski w R. 1788. wyznaczył Kommissyą na rozgraniczenie między Wsią Zydomlami, a okolicą Tołoczkami dyfferencyinych Sporów; lecz i to iest niezbitą prawdą, że według dowodow i odwodow, według Praw o Sądach Podkomorskich przepisanych, rozsądzać kazał.

Prawa za naypierwszy dowod Pismo brać dysponuią, a to przeto, i dla tego, że inne znaki nie są tak mocne i tak pewne, iak exystuiące Pismo.

Sąd atoli Kommissarski nad tą prawdą naymniey okazał baczności, a prawie całkiem oną odrzucił, kiedy stawaiącey Szlachcie o wymiar, wymiaru odmówił, chcącey do wszystkich Scian Wizyi, niedopuścił; Komportacyi głownych Dokumentów, rzecz stanowiących na XX. Kamendułach nieuznał; a wszystkie swe czynności samemi praktykami popierał.

Mogłaż bowiem być regularnieysza obrona od Szlachty przeciw Kamendułom; że my od Was niemogliśmy zabrać gruntu, i niezabraliśmy, ale Wy sami trzymacie nasze: bo o to List uwiążczy i Tradycya Lwa Sapiehy złożone przez Was, niezmyśloną przynoszą wiadomość, że grunta Dziedziczne zostaią przy Zydomli, i że podpretextem tey to Tradycyi wiele ieszcze przyswoiła Zydomla; trzeba zatym ażebyście złożyli swoy Przywiley nadawczy, i zgodzili się na wymiar.

Lecz XX. Kamedule zniosłszy się z powolnym dla siebie Sądem, niechcieli przez takie sposoby samą czystą znaydywać prawdę,

 ufa-

ufaiąc że w obłąkaniu prędzey potrafią biedną uciemiężyć Szlachtę: a przeto tak potrzebny i całą rzecz stanowiący Wymiar odcięli.

Stawała Szlachta o komportacyą Dekretu 1768. R. Kommissyi a Statibus, ktory zdefiniował wiele pod Zydomlą znaydować się powinno gruntu, i wiele presuperaty iest teraz; lecz XX. Kamedule w restrykcyi swoiey umianowali ten Dekret do Komportacyi niepotrzebnym, i przeto śmiało zaprzysięgli, wszystko co się do wyświecenia Zydomlańskiey własności ściąga komportuią, chociaż tego Dekretu maiąc go za naygłównieyszy dowód pokonania siebie, z kieszeni niewyprowadzili.

Sąd Kommissarski widząc taką prozbę od Szlachty, i nauczony od XX. Kamedułow, że gdy go złożą, całą ich obali plantę w zabieraniu Szlacheckich gruntow, a natomiast pokaże Szlachcie drogę do ich własności zapossydowaney przez Wieś Zydomlańską, w presuperacie; dał taki wyrok ktory niewart Sędziego zdania, to iest powiedział że gdy XX. Kamedule donoszą iż on iest ustronnym, przeto niemoże się zdeterminować na danie, lub uchylenie komportacyi.

Słowa Dekretu „ Przeciwnie od XX. Kamedułow probuiąc iż gdy „ ten Dekret między oddzielnemi Stronami zaszły, w Sprawę „ teraźnieyszą niewchodzi, złożenie onego iako ustronnie zapretendowane, decydowanym być nie może, nawzaiem doniesionych; Ponieważ Dekret Assessorski komportacyą Dokumentow „ do ninieyszey Sprawy tylko przeznaczył, w porządku ktorego „ uskutecznienia gdy dopiero bez wyprobowania ieszcze czyli „ wspomniony nieraz Dekret Kommissarski Sprawę teraźnieyszą, albo Osoby do niey wchodzące interessuie, komportacya „ tego Dekretu uchylona lub nakazana być nie może. „

Usłuchał tedy Sąd Kommissarski XX. Kamedułow permowencyi tak, iakby oni wyrok z Nieba przynieśli, i dla tego chciał się przeświadczyć nieczytaiąc Dekretu, utrum on iest potrzebny, z iakiegoś obiawienia: które obiawienie iak mu potym sekretnie do wiadomości przyszło nieczytaiąc tego Dekretu, uwierzył że on niepotrzebny; a zawsze takie przyczyny dawał, które zawstydzaią i poznanie, i sentymenta ulegaiące iakowymsi konsekwencyom.

Stawała bowiem powtórnie Szlachta o komportacyą tego Dekretu, dowodząc że on inaczey poznany być nie może, aż się przeczyta, i probuiąc że nie iest to Artykułem wiary, co XX. o nie potrzebie iego wnoszą, Sąd znowu Kommissarski powiedział, że ieszcze zawcześnie proszą tey kommportacyi, że dosyć będzie po sprawie o ten Dekret mówić to iest po odbytych Produktach i Replikach.

Słowa Dekretu: == *Ponieważ względem drugiego Dekretu, Rezolucya przez Sąd niniejszy nie prędzey iest deklarowana, aż z głosów Replikowych i Wizyi na zachodzące około tego potrzeby lub niepotrzeby złożenia onego okoliczności: zkąd ponieważ przed nieprzystąpieniem do głosów Replikowych &c. prozba JPP. Szlachty wcześna pokazuie się.*

Zapomniał Sąd Kommissarski że Konst: 1764. R. po Replikach Sprawę do namowy brać każe, zapomniał że Rereplik to Prawo broni,

ni, zapomniał, że noviter reperta w Litwie nieidą, zapomniał, że dowody dla tego są w Sprawie potrzebne, aby niemi przez Produkta i Repliki Sąd się oświecał, a zapomniawszy i na to wszystko stawszy się niebacznym, dał wyrok pokazuiący komu iego sentymenta sprzyiały.

Pospieszała tedy Szlachta z odbywaniem Replik, i wizyi żeby mogła iakążkolwiek sprawiedliwość otrzymać, i wraz znowu o złożenie tego Dekretu podała prozby; Sąd Kommissarski nauczony prywatnie od XX. Kamendułow, niewidząc Dekretu, dyssertacyą o nim taką wydał, iakiey się dziś, i całym wiekiem wstydzić powinien.

To iest powiedział = *Ponieważ powyższy wyrok szukanie ile iest w całości Zydomli przez XX. Kamedułow possydowaney, a z tego miarkowanie quantitatis, iaka do Aktorstwa ma należeć, Sądu swoiego iako tego, ktory tylko do ułatwienia dyfferencyiney sprzeczki służy, przynależnym dziełem nieosądził. Z kąd ponieważ komportacya pomienionego Dekretu na tę potrzebę rekwirowaną wtym czasie, kiedy szczególnie sama dyfferencya do osądzenia wzięta, była decydowaną wolnych i przyzwoitych ninieyszemu Sądowi nieprzynosi pobudek: Przeto Judicium prozbę JPP. Szlachty o dopominaną Dekretu Komportacyą uchyla.*

Otoż to zdanie, sami piszą: że im należy szukać, ile iest w całości Zydomli, i sami mowią: że tak Kwestya należy do Aktorstwa, a tym samym definicyi Sądu Kommissarskiego nie potrzebuie. — Takim zaś zawikłaniem sentymentuiąc, bez widzenia Dokumentu, przekonali się, co w nim iest, i co ku pomocy, lub szkodzie ktorey Strony przyniesie.

Niewiem czy godziło się Sądowi Kommissarskiemu, nie maiąc przed sobą złożonego Dekretu, mowić o iego skutkach, kiedy Art: 54. Rozd: 4. nic z głowy i domysłu skazywać nie każe. Nie wiem: czy godziło się wierzyć zawodney Reskrypcyi XX. Kamendułów, że ów Dekret iest do Sprawy niepożyteczny, gdy oni sami złożyć go wzbraniali się, będąc dobrze przeświadczeni, że ten Dekret całość Zydomlańskiey własności okazuiący, zaboru ich wspierać nie będzie, owszem zabor dawniey od Szlachty do Zydomli uczyniony, oddać nakłoni?

Jeźli znał Sąd Kommissarski, że Definicya około Dekretu, o ktorym nie widząc go tyle rezonował, wyciąga Kognicyi in jure; więc mu należało po nakazaniu złożenia Dekretu, odesłać do Assessoryi Sprawę, żeby ta zdefiniowała: czy powinni mieć, i z iakiego Prawa, więcey XX. Kameduli w Zydomli, niż im nadał Przywiley; czy powinni to posiadać nazawsze, co niegdy Tradycya Lwa Sapiehy od Szlachty Tołoczkowskiey odięła, i dała pochop dalszego wstępowania w ich Grunta.

Bo gdy Sąd Kommissarski nie miał ducha do wyrezolwowania tego oboyga, więc tym samym nie miał determinacyi sprawiedliwość na Stronę Szlachty zachować, gdyż bez rozpoznania tych dwoch nayważnieyszych źrzódeł, rozpoznać inaczey całey Sprawy niepodobnym było.

Z tym samym był sentymentem Sąd Kommissarski, gdy Szlachta stawała o wymiar Zydomli, pokazuiąc: że XX. Kamaldule i maią wszystko, i maią więcey, niż mieć powinni, wcześnie zatym

 powie-

powiedział: że od XX. Kamaldulów i piędzi Ziemi Szlachta wygrać nie może.

Słowa Dekretu: == *Zkąd ponieważ JPP. Szlachta odwodzącemi się tylko osposobienie wedle Skargi XX. Kamaldolów Dyfferencyi, a JXX. Kamalduli dowodzącemi pomienioney Dyfferencyi będąc, uzyskany z Dekretu Assessorskiego, Sąd do załatwienia tylo Dyfferencyi zdolny i mocny maiąc, Kwestyi około tego wszystkiego, na co dopuszczona Kognicya, czy śledzenie Aktorstwa, i onego pewności, czy weyrzenie w Przywileie, lub Fundusz, czy naostatek czynienie z nich na iedną lub drugą Stronę przewagi, wyciągałyby? Rezolwowania mieć w tym Sądzie, nie są zdolnemi; a ztąd ponieważ badanie się, i wywiadywanie, ile iest pod Possessyą JXX. Kamaldulów wtenczas kiedy, ani oznaczenie quantitatis, ani Superaty odięcie, ani niedostatku dostarczenie, wyrokowania Sądu ninieyszego dziełem nie iest; potrzebnym pogotowiu nie pokazuie się &c. Wymiar uchyliwszy, dalszy Proceder nakazuie.*

Czego mogła Szlachta spodziewać się in principali, gdy Sąd Kommissartki in Accessorio powiedział: że Superaty odbierać nie może, a tym samym oświadczył się sądzić nie z dowodami Pisma, ale przeciw dowodom.

Osobliwsze są te wszystkie przyczyny Dekretu, bo rozumieiąc tak, iak Sąd Kommissarski rozumiał, nietrzebaby w żadney Sprawie graniczney pokazywać się z Dokumentem, gdy nie wolno Sędziemu Dokumentu przeczytać, zrozumieć, i podług niego konkluzyą położyć.

Wreszcie gdy na to wszystko był tak słabym Sąd Kommissarski, że się wzdrygał czytać tych Dokumentów, które oznaczaią wielość XX. Kamaldulów własności; gdy to rozumiał być Sprawą in Jure, więc mu należało, stósuiąc się do Ordynacyi Assessorskiey, odesłać Sprawę do Assessoryi, ponieważ inaczey być Sprawiedliwość Stronom daną nie może. *Czytać w tym mieyscu Ordynacyą Assessorską.*

Z Dekretu więc samego pokazuie się potrzeba, iżby Sąd Assessorski położył pewność, ile XX. Kamalduli mieć w Zydomli powinni, a tak łatwo iuż będzie Sądowi Kommissarskiemu uciekaiącemu do tey prawdy, poznać w końcu, że gdy trzy Sciany exystuią w niezłamaney całości, więc czwarta Sciana w tym mieyscu obręb zamykać będzie, w którym liczba Włok 28. Termina swe ukończy.

Ze zaś tamte trzy Sciany exystuią w naypewnieyszey całości wątpić nietrzeba o tym, gdy sami XX. Kamalduli nie zaprzeczyli tego, a Dekret Kommissarski zaświadczył, przez słowa: ==

Ponieważ o pewności trzech pomienionych Scian, żadna nie zachodzi Kwestya, i przy niey utrzymuiący się JPP. Szlachta, przeciwko tey twierdzy żadney ze Strony JXX. Kamaldulów nie maią sprzeczki &c. Oddzielenie zoś, ponieważ Sciany czwartey, o którą obustronna zachodzi Kwestya, Dukt wyprowadzony, &c.

Nie ma więc oboiętności, że trzy Sciany Wsi Zydomli są pewne, czwarta zatym nie może być oznaczoną łatwiey, iak odmierzeniem Włok tyla, ile Xięża podług Funduszu, i podług naydawnieyszych Inwentarzów, mieć powinni; a co wszysko Sąd Assesor-

Assessorski dziś za Stołem ułatwić musi, gdy od tych wszystkich Wyroków są Appellacye zakładane, i gdy ta rzecz nie przychodzi ex crudo, ale po oczewistych względem tey materyi Sądu Kommissarskiego à Statibus Dekretu; i gdy między Ekonomią, a Szlachtą iest Sprawa do nakazania satysfakcyi wyż namienionym Dekretom.

Po takim ucisku przez Sąd Kommissarski codzień niemal powiększany, po odcięciu im tego wszelkiego, co było koniecznym do wyświecenia Sprawy, wzięli się w ostatku Possessorowie Okolicy Tołoczkowskiey na Munimenta. Po których na drugim terminie różne od XX. Kamaldulów były wprowadzane Kwestye o różne rzeczy, przyszło nakoniec do kłótni o Regenta, tandem między Regentem, a Podkomorzym nowa otworzyła się Scena, ktoremu Regent Soroka Mieczny Wołkowyski zadał praktykę, korrupcyą, i inne między XX. Kamaldulami facyendy.

Widząc to wszystko JPP. Granicznicy, i zważaiąc: że JP. Podkomorzy z Kompletem więcey był Stroną, niż Sędzią, podali obmowę, którą Sąd Kommissarski sam rezolwował, i sam nazwawszy ią przeciwko sobie Wexą, odrzucił, i cale zapomniał na to, że w swoim interessie Sędzią być nie może, i że Konst: 1784. etiam niesłuzne obmowy przyimować każe, a ich rozpoznanie Naywyższym Magistraturom porucza.

Słowa Konst: = *Jeśliby zaś Sąd który w większości liczby Osob Komplet składaiących do iakiey Sprawy był inwolwowany, tak, iż dla tey przyczyny Sprawa nie mogłaby być sądzoną, naówczas Strony do Trybunału Głownego W. X. Lit: pro determinatione Fori udać się maią, a Sąd &c. ieśli w nich znaydzie temeritatem Strony Komplet Sądowy zrywaiącey, nietylko tą powroceniem Expensów wszystkich Prawnych, ale też siedzeniem Wieży Cywilney Niedziel sześciu ukarze*

Do wyższego tedy Sądu alias do Assessoryi, z którego poszła Kommissya, należało rezolwowanie obmowy odesłać, nie zaś zuchwałym postępkiem samym to, co przeciwko nim było rezolwować.

Piszą w swoich przyczynach, że Obmowy tylko Grodom i Ziemstwom właściwie służą, a dla Kommissyi iakoby są nieprzyzwoite; lecz chociażby i tak było iak nie iest, tedy to samo grzech nieodpuszczony w Kommissarzach wystawia, że oni sami rezolwuią, wiedząc: iż iest naywyższa Władza.

Obmowy wszakże z uniwersalnego wypływaią Prawa, iż żaden Sędzia za sobą, ni przeciw sobie dawać wyroku nie może, i dla tego Konst: 1784. R. iść do wyższey Władzy udysponowała, i tam Karę na zrywaiących Komplet włożyła.

Gdy tym sposobem wszystkie swe czynności Sąd Kommis: prowadził, gdy niechciał mieć względu na naywyższą Assessoryi władzę, musiała się Szlachta usunąć od dalszego stawania, a XX. Kamendule nalegali na Sąd, aby i w niestawaniu pisał oczewiste wyroki.

Sąd iednakże Kommis: widząc że w Dekrecie Assessor: niema takiego warunku, i wiedząc, że Kommissya to tylko powinna czynić, co ma zleconym sobie od naywyższey władzy; znaiąc to oraz iż iednostronni Swiadkowie do Inkwizycyi, niesą Swiadkami dostatecznemi do konkludowania: ferował swoy wyrok w komplecie zupełnym na nieodbywanie Sądu, i taką wszyscy trzey Kommissarze podpisali sentencyą, *którą czytać.*

 Zda-

Zdało się tedy że po tym Dekrecie in contumaciam Szlachty Sprawę zastanawiaiącym, powinne były Strony póyść do Assessoryi, i zapytać, czy wolno iest in contumaciam sądzić, a oraz czy mocnie Sąd Kommissarski lubo był w komplecie, zastanowił Decyzyą?

Inaczey przecie podobało się XX. Kamendulom postąpić, a Sądowi Kommissarskiemu exekwować; gdyż oni uiąwszy się niepraktykowanego sposobu, wydali znowu obwieszczenie przed swoy Sąd, i sprowadziwszy nowego Kommissarza, który na żadnych Akcessoryach, na odbytych Produktach i Replikach niebył, postanowili sami ow swóy Dekret zastanawiaiący Sprawę rozwiązać.

Jakoż tak i uczynili, gdy się zabrali wraz do Exekucyi przez niepraktykowane sposoby, a przeciw czemu dosyć iest przeczytać Kons: 1764. R. dla skonkludowania, czy mógł JP. Kołupayło niesłuchaiąc Produktów i Replik, niebędąc na żadnych Akcessoryach, przyieżdzać dla tego tylko ażeby Asystował bez własnego zdania parcyalnemu Kompletowi.

Słowa Konst: 1764. R. Koronacyiney. == *A ktoryby Produktow i Replik wszystkich niesłuchał, Decyzyi dawać niepowinien.*

Naywyższe Sądy temu są posłuszne Prawu, a Kommissya Sąd minoris Jnstantiæ wszystko to zuchwałym odrzuciła umysłem.

Jak można rozumieć że in Contumaciam godzi się sądzić, kiedy poźnieysze i Kardynalne Prawo, tego nawet od Decyzyi usuwa, kto wszystkich Replik i Produktow niesłuchał.

Jakiż być może Produkt i Replika od tych ktorzy niestawaią, a gdy niema; więc Sąd Kommissarski co pierwszy raz nayrostropniey uczynił, to powtornym ziechaniem praktycznym niemogł cofać, ktory nie dał wolności in Contumaciam sądzenia.

Wytłumaczył Sąd Kommissarski, że Podkomorzemu dozwolił Statut in contumaciam granicę czynić, ale nieprzewidział tego, że inna iest rzecz być tylko Podkomorzym, a różna dependować od zdania pluralitatis.

Kiedy bowiem on trzymał się Statutu, niechby sam ieden Sądził, a kiedy znał to że Reguła Assessorskiego Dekretu była mu do postępowania drogą konieczną, i gdy wtym Dekrecie nieczytał nic takiego, aby mogł bez kompletu sądzić. iako i tego aby in contumatiam postępować; więc mu wypadało Assessorskiego pilnować się Dekretu.

Takie tedy to są gwałty ktorych się Sąd Kommissarski dopuścił, a ktore ledwo w drobney części dla nietrudzenia Sądu opowiadaią się, przy złożeniu Processow tak na Sąd Kommissarski, iako też na XX. Kamendułow, w datach następuiących.

1788. Ru Julii 21. 7bra 10. y 7bra 11. o zformowanie roznych praktyk, o nieuznanie reprodukcyi przez XX. Kamendułow Dekretu Kommissyi ultimæ Jnstantiæ, o usunienie pierwszego Regenta od urzędowania, o nieprawne wydanie powtornego Obwieszczenia, i za onym zafundowanie Juryzdykcyi, o dalze orasz inkonweniencye zaniesione, *widzieć i czytać.* —

Ma tedy Sąd prawdziwy wizerunek nieszczęśliwey sytuacyi Szlachty, ktora wtenczas kiedy się spodziewała być naybespiecznieyszą pod zasłoną Sądu, została wyzutą i z własności, i z tych obron co iakikolwiek ratunek sprawić mogłyby.

W całey więc dopiero rzeczy przychodzą do Sądu tak z przeszłym Kommissarskim Sądem, iako też z XX, Kamendułami i Ekonomią, a z przepowiedzianych wyższą explikacyą przyczyn, żądaią nayprzód: ażeby Sąd Nay-

wyższey

wyższey Magistratury ułatwił to swym wyrokiem, co dotąd krzywdę przynosi Szlachcie, to iest: ażeby determinował dla XX. Kamendułów niewięcey w Zydomli iak Włok 28. podług Przywileiu Krola JMci Augusta II, i podług uczynioney iuż przed Sąd ultimæ Instantiæ Kommissyi a Statibus o całym Funduszu takiey definicyi, że nic więcey nad brzmienie Przywileiu trzymać nie są powinni, i prawa niemaią.

2do. Ażeby Sąd całą presuperatę Włok 6. Morgów 23. i Prętów 3. dla Possessorow okolicy Tołoczkowskiey zwrocić nakazał, gdy ona pokaznie się od R. 1607. przez sposób Tradycyi zaiętą, a potym pretextem iey coraz daley zwiększoną. Gdyż takowe zaięcie czyli zapossydowanie niemoże uwieczniać, bo Ar. 98. Roz: 4. nietylko rekuperować dozwolił, ale nawet do kalkulacyi obowięzuie przez wyraz =

A ten komu takowe Dobra podadzą nie więcey nad powinność w Regestrze opisaną brać niema, pod nadgrodzeniem wszystkiego Stronie przeciwney, coby nadto wziął, po wykupieniu takowego imienia i ludzi.

Nietrzeba od XX. Kamendułów tego gruntu wykupować, bo on był w ówczas Strzelcóm tylko w Zydomli będącym podany, Xięża zaś Kamendule niewzieli, tey Zydomli stopniem Sukcessyi, ale posiadaią za Przywileiem Fundationis, a ktory nadaiąc im Włok 28. tey Superaty Szlacheckiey i niedał i niezaiął.

3tio. Ażeby Kommissya Executiva była wysłana tak dla zasypania tam Kopcow na czwartey ścianie od Tołoczek, gdzie miara Włok 28. sranowić ią będzie; iako też dla osypania i utwierdzenia granicy między drugą Wsią XX. Kamendułow Zawadziczami, i między gruntami od tych Zawadzicz Ekonomii Grodzieńskiey.

4to. Ażeby wszystkie Uroczyska i Łąki w gruntach Szlacheckich gwałtownie przez XX. Kamendułow zabrane, zwroconemi zostały do dziedzictwa Possessorów Tołoczkowskich, ponieważ na to wszystko XX. Kamendule niemaiąc Nadania i w Przywileiu expressyi, usprawiedliwić niemogą zaboru, i wmówić niezdołaią, żeby im co więcey nad brzmienie Przywileiu, nad skonkludowanie Dekretow ultymarnych należeć miało.

5to. Ażeby XX. Kamendule za tyle inkonwencyi poczynionych, za tyle praktyk, za restrykcye absolutne w niekomportowaniu naypotrzebnieyszego Munimentu, to iest Dekretu 1768. R. który nietylko całość i wielość Zydomlańskiey własności wyświecał, ale nadto racye naymocnieyszey konwikcyi przyniosł. Dla czego więcey ani tytułem Zaściańkow, ani tytułem Podania Mroczki, ani iakiegokolwiek mieć XX. Kamendule niemogą, i który cały ich fundusz w takiey formie postanowił, takiemi przyczynami zredukował, i wszędzie presuperaty poodbierał, a nowemi Kopcami granicę poznaczał; ażeby mówię Expensa wszystkie Szlachcie do 2,000. tyś: złł: Pol: miane, zwrócili.

6to. Ażeby Podkomorzy inszy i Komisarze insi byli destynowani do ukończenia tego Dzieła, a ci żeby ulegali naganie, że się tak powodowali chęciom XX. Kamendułów, iż sprawiedliwość i Prawa względu niemiały, i że sami stawszy się Stroną, appellacyi do wyższey Magistratury niedopuszczali, lubo kilkakroć rezolwuiąc Akcessorya to oświadczyli, że sine cognitione Causæ Juris, niepodobna iest doskonałą Stronom uczynić sprawiedliwość.

7mo. Ażeby wszystkie uczynkowe akcye ktore tylko z okazyi gruntu wypłynęły, były przez Sąd wyznaczyć się maiącey Kommissyi rozpoznane, i razem z Aktami Jnkwizycyi, Kalkulacyi, i Weryfikacyi rozsądzone. Do których to akcyi że i Proceder między JP. Siekluckim całkiem należy,

D bo z

bo z dyfferencyi swoy początek bierze, przeto cały takowy Proceder, należy przed Sąd Kommissy odesłać, a ona podług Ar. 2. Rozdz: 9l karać będzie, kto w gruncie zostanie winnym; zwłaszcza gdy samychże XX. Kamedułów żałoby te wszystkie obeymuią Akcye.

Do zyskania tego wszystkiego składaią się w trzech Sztukach Mandaty.